

Udvalget for Forretningsordenen. I Parentes har jeg for øvrigt Lyst til her at tilføje, at jeg vilde sætte megen Pris paa, om den Tanke, der i Fjor var fremme om Udsendelse af en Del af Rigsdagens Forhandlinger ved Radio, kunde blive taget op og gennemført.

Men det vil ikke være gjort med disse Ændringer i Ministeriernes og Rigsdagens Arbejdsmaade og gensidige Stilling. Det vil tillige være nødvendigt, at man skaber Former for en anden Behandling af de rent økonomiske Spørgsmaal, som Rigsdagen nu staar overfor i en saadan Fylde, i en saa overvældende Mængde, at der aldrig tidligere har været noget tilsvarende. Disse Sager lægges nu til Rette i selve Ministeriet, de kommer som Regel til Rigsdagen med Ministeriets særlige Partipræg paa sig, Rigsdagen har i mange Tilfælde paa Forhaand en Art Kampindstilling overfor disse Forslag, fremkaldt ved den Maade, hvorpaa de er blevet til, og ved det Præg, de har. Jeg tror, at her vilde det være nyttigt, om man var i Stand til at tilvejebringe en Art mere saglig Forberedelse, mere udelukkende saglig Forberedelse, før de politiske Myndigheder kom til at tage Stilling, eller i hvert Tilfælde under de politiske Myndigheders Behandling af Sagerne. Det, jeg her tænker paa, er Muligheden af at skabe et fast Erhvervsraad eller Økonomiraad af rent raadgivende Karakter. Det kan oprettes uden Grundlovsforandring; det kan maaske ogsaa oprettes uden Lov, men i alt Fald vilde det vel være naturligt at gøre det gennem Lovgivningen. Det er en Vej, man er slaaet ind paa andre Steder. Tyskland fik det i selve sin Forfatning efter Krigen; i Frankrig er det gennemført af Herriots Ministerium og er nu et Led i Sagernes regelmæssige Behandling i Frankrig; i England er Tanken i langt mere vidtrækkende Skikkelse ført frem af Talsmændene for Socialdemokratiet, Ægteparret Webb, i deres Betragtninger over, hvordan Englands Styre skal indrettes, naar Socialdemokratiet overtager Magten i England. I sidste Tilfælde gaar man ud over den raadgivende Karakter, men det er min Opfattelse, at hvis vi skulde forsøge det herhjemme i Danmark, maatte en saadan Institution blive af rent raadgivende Art. Jeg vil tilføje, at under de Forhandlinger, som i Aar fandt Sted i Genève, og hvor der ogsaa foregik en Drøftelse om Skabelsen af en Art Økonomiudvalg, der skulde føre den økonomiske Konferencens Beslutninger videre, som den ærede foregaaende Taler nævnte, frem-

hævedes det af den franske Arbejderfører Jouhaux meget stærkt, at det var af vidtrækkende Betydning for det økonomiske Fællesarbejde mellem Staterne, at man i de enkelte Lande i saa stort Omfang som muligt kom ind paa at skabe tilsvarende økonomiske Institutioner som dem, der nu er oprettet i Frankrig, Tyskland og forskellige andre Steder. Jeg tror imidlertid, at et saadant Udvalg maatte blive af en udelukkende raadgivende Karakter. Hvis man gav Udvalget Beslutningsmyndighed, vilde det utvivlsomt føre til, at et Udvalg af denne Art ogsaa droges ind i det politiske Kampopgør og derfor ikke vilde faa en saadan saglig forberedende Karakter, som det vilde have, hvis man opretholdt det som kun raadgivende. Efter min Opfattelse vilde et saadant Udvalg ogsaa kunne blive et Slags Centralsted for Bestræbelserne for i højere Grad, end hidtil er sket, at stille den økonomiske Videnskab i det praktiske Forretningslivs Tjeneste. Jeg ved, at der er dem, der vilde have en vis Bekymring ved Tanken derom, og som vilde sige: Skal Teoretikerne, Videnskabsmændene, nu til at blande sig op deri? Men jeg tror ikke, at denne Bekymring er meget vel begrundet. Det mægtige Fremstød i det økonomiske Liv er i de Stater, der haardest ramtes af Krigen, foregaaet i de sidste Aar paa netop dette Grundlag. Det bygges op paa den allernærmeste Samvirken mellem økonomisk Videnskab og det praktiske Forretningsliv. Den Kundskab, man i økonomiske Kredse raader over, tages i Handelspolitikken, i Handelsverdenens og i Industriverdenens Tjeneste i et Omfang, som det aldrig tidligere er sket. Her i Danmark er det hidtil paa de Omraader kun sket i meget ringe Grad, men vi har vel Lov til at minde om, at det danske Landbrug, hvis Mænd ogsaa ofte er tilbøjelige til at gentage Sætningen om, at Teoretikerne skal holde sig fra det praktiske Liv, er det største Eksempel paa den nøjeste Samvirken mellem teoretisk Videnskab og praktisk Foretagsomhed, som vel overhovedet kendes. Og det kan vel tilføjes, at naar det danske Landbrug i Løbet af et Aarti eller to naaede frem fra et saadant Stade, hvorpaa det ikke nød nogen afgjort Agtelse udenfor Danmarks Grænser, til et saadant Stade, at det nu anses for det ypperst organiserede, der nogetsteds findes, saa beror dette jo i meget høj Grad paa netop denne Samvirken.

Jeg vil da opfordre den højtærede Regering til at tage Tanken op til For-